

Tvorba časopisu: p. uč. Gazdíková
Jazyková úprava: p. uč. Lukáčová

Obrázok ilustroval: J. Šprlák,
žiak 4.ročníka

H RAPINOSEK

Časopis žiakov

Základnej školy s materskou školou v Hladovke

ROČNÍK 15 ČÍSLO 2 27. 3. 2009

práce žiakov, poučenie,
relax, zábava, súťaž

Deti sa modlia za básnika

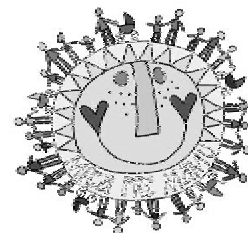
Daj, Bože, nášmu ujovi
tie najšťastnejšie slová.
Aby sa, keď ich vysloví,
sám s nami zaradoval.

Dopraj mu slovo blažené,
aby ním za nás riekol
to, čo my rieknúť vládzeme
len slzami a smiechom.

Veď ak tú báseň nezloží
a pomýli sa v slove,
kto naše srdcia vyloží,
kto za ne všetko povie?

Dohovorme sa, Bože náš,
a každý spravme krôčik:
Ty jeho slovám požeňnáš
a my mu dáme oči.

Jedna z mnohých básní Milana Rúfusa.
Jeho diela si dokázali dobyť naše srdcia.

Kto som?

Doma som sa pozrela do zrkadla.

Ach tá tvár!

Akné a masné vlasy.

A vo vnútri?

Aj tie vyrážky a masné vlasy.

*Samozrejme, že nie pravé, ale je tam zra-
zu toľko myšlienok, ktoré som predtým
nemala! Nečakane som na ne sama. Osa-
melá.*

Rada by som sa rozprávala, ale s kým?

*Má vôbec na mňa niekto čas? Idem do
kuchyne, či si ma niekto všimne, a nič.*

Podvečer:

*Moje vyrážky sú ešte vždy tu, ale Zuzka
má ešte škaredšie.*

*Určite by si najradšej nasadila na hlavu
kuklu.*

*Po hodine som išla za ňou a povedala jej,
že má pekné vlasy a že jej pristane ten
bláznivý pulóver. Celá sa začervenala od
radosti.*

*Pozrela na mňa a povedala, že mám krás-
ne oči. Myslím, že aj ja som sa trošku
začervenala. V každom prípade som rada,
že som sa prihovarila Zuzke.*

*Sestra mi sľúbila, že mi požičia tričko na
školský večierok.*

*A na vyrážky nanesiem trošku krycieho
krému.*

*Bude ich síce vidieť, ale nie až tak. Aj
Zuzka príde. Dobré bude, keď nezostane-
me každá sama so svojimi vyrážkami.*

(Monológ dospievajúcej)

Všetci sme si užili zimy, snehu do vôle...
Naši tretiaci napísali hotové ódy na zimu,
fašiangy, karneval...
Takto sa s Tebou milá pani Zima lúčime!

Hurá deti, zima tu je,
sniežik stále poletuje.
Už ho asi máme dosť,
všetkým deťom pre radosť.
A. Harmata

Vietor vločky priveje.
Hurá, zima už tu je.
My zo zimy strach nemáme,
s radosťou ju privítame.
D. Bíreš

Keď k nám príde pani Zima,
začína sa deti psina.
Sánky frčia dolu briežkom,
sánkuje sa zajko s Jožkom.
V. Pačilová

Je tu zima, zimička,
zamrzne nám studnička.
Prišla zima juchuchu,
teplo je nám v kožuchu.
Zima, zima, zimička,
oziba nám naše líčka.
I. Brnušáková

Zima, zima, zimička,
prišla krásna, bielučká.
Sneh nám škripe pod nohami,
a my už lietame so sánkami.
Ž. Škrabeková

Tiahne zima údolím.
Líčka mrazom pohladíť jej dovolím.
Zima tá nás stále láka,
postavíme snehuliaka.
Čiapky, šály, nohavice,
nesmú chýbať rukavice.
D. Petrák

Padá vločka belasá,
rovno do chotára.
Za ňou ďalšie kamarátky,
pokrývajú snehom chatky.
Priniesli nám zimu, mráz.
V januári veľký bál,
veď to už bol karneval.
Po ňom veľké hodnotenie,
dostali sme vysvedčenie.
M. Škrabek

Karneval je krásny deň,
Vtedy sa splní každúcky sen.
Všetky masky oceníme
A najkrajšie odmeníme.
Ž. Škrabeková

Škola, deti, nie je starosť,
Ale hlavne veľká radosť.
Najmä vtedy, keď sa chystá bál.
Nazýva sa karneval.
V. Pačilová

Žarty tety Marky

Tetuška Marienka bola u nás každý deň.
Balamutila nás svojimi vymyslenými príhodami.
Vykrikovala: -Horí mi panvica!
Poďte ma rýchlo ratovať!-
Zobrali sme plné vedrá vody, ale keď sme prišli k peci, v tej ani oheň neblkotal. Tetuška sa iba zasmiala a my sme sa na ňu hnevali. -Druhýkrát vám nenaletíme!- Raz zase vbehla do nás ako bez duše: Rata, ľudia, horí mi dom a v dedine netečie voda! -Skúsili sme otočiť vodovodným kohútikom a voda tiekla. -Zase tárate! To vám nie je hanba?- A vtedy sa už ozvala dedinská siréna. Tetke Marke naozaj horel dom. Z okien stúpala štipľavý dym a plameň. Tetke hasiči zachránili dom, ale jej sa už odnechcelo žartovať a robiť si „dobrý deň“ z ľudí.

A. Bonková, 6.A

Strašidlo na zámku

Ako malý chlapec som bol v Bojniciach na výlete. Okrem prehliadky zoo sme sa vybrali aj do Bojnického zámku. Vošli sme do krásnej siene, bola to vlastne spáľňa. Tam ma zaujala veľmi veľká posteľ s baldachýnom a stôl, za ktorým sedela vosková figurína. Vonku bolo veľmi horúco, preto v niektorých komnatách boli otvorené okná. Sprievodkyňa rozprávala, z okna pofukoval čerstvý vetrik. Bol som už veľmi unavený. Zadíval som sa na záves, ktorý vietor hýbal sem a tam. Zatúžil som si zdiemnuť v tej veľkej posteli. Vtom som zacítil za sebou niečí dych. Otočil som sa a za mnou bola vosková figurína! Tak som sa zľakol, že som hrozne skríkol od strachu. Všetci okolo mňa sa veľmi smiali. Až potom som zistil, že sediaci figurína nebola vosková, ale skutočná. Bol to preoblečený herec, ktorý využil moju únavu a nepozornosť.

M. Oleš, 5.B

Ako prekonať samého seba

Moja kamarátka nemala rada šport, nenávidela telocvik. Vždy si niečo vymyslela, aby sa nemusela príliš namáhať. Raz som ju vytiahla von, svietilo slnko a rozprávali sme sa na lavičke. Chlapci hrali futbal a dievčatá sa korčuľovali. Videla som, že sa na ne pozerá s ľútosťou. Navrhla som jej, že si môžeme aj my dve ísť zajazdiť. Nesúhlasila. Vraj ona nemá čas na také hlúposti. Povedala som jej, že to nevie, a preto sa bojí skúsiť tento šport. Stále vymýšľala nové a nové výhovorky, ale nechcela pripustiť, že to nevie a, že sa bojí.

Na druhý deň som ju navštívila doma aj s požičanými korčuľami. Nemala na výber. Musela ísť. Zbadala som u nej strach, a tak som ju upokojila, dala jej chrániče a začali sme s korčuľovaním. Bolo to zábavné, pár pádov na zem, ale nevzdali sme to. A mojej kamarátke sa to veľmi zapáčilo. Povedala mi, že vďaka mojej pomoci, prekonala samú seba. Veľmi tomu nerozumiem, ale vy, možno áno.

P. Škrabeková, 5.A

O statočnej sliepke

Je pekný jarný deň na gazdovskom dvore. Kohútik sleduje celú situáciu s privretým okom. Vraj je to potrebné na oklamanie nepriateľa. Sliepka hrabe v hline a hľadá červíky pre svoje kuriatka. Zrazu dobehla kačka s novinkami, klebietkami a všetka zvedavá hydina ju obkolesila. Veru aj naša sliepka sa započúvala, čo nové vo svete. Kuriatka si akurát vymysleli novú hru na skrývačku a rozbehli sa po dvore. Kačica informovala o veľkom nebezpečí, líške, ktorá šarapatí po Hladovke. Napáda gazdovské dvory nielen v noci, ale už sa odvažuje aj cez deň. Nebojí sa ani psov, nevystrašia ju ani ľudské hlasy. Je veľmi bezočivá. Odniesla si už veľa sliepok a kačíc. Zrazu kohút hlasno zakikirikal: Poplach, nebezpečenstvo! Ratuj sa, kto, môžeš! Všetko sa rozprchlo po dvore. Sliepka vystrašene zľadúvala svoje deti. Našla štyri. Piate nie. A už vidí líšku, pomaly sa zakráda k jej kuriatku. Rozhodne sa rýchlo. Musí odviesť pozornosť líšky. A naozaj, líška sa dala zlákať väčším sústom. Sliepka začala utekať, párkrát ju už mala líška na dosah. A vtedy sa sliepka rozbehla ku psoj búde. Vzlietla na búdu a potom na konár jablone. Z búdy vybehol Rexo a líška veru nerátala, že Rexo nie je uviazaný. A tak naháňačka pokračovala. A našej sliepke už nikto nehovoril hlúpa sliepka. Mala právo spolu s kohútikom hrabať na hnoji a zobrať si najviac červíkov.

Angličtina za školou

The difference

Children are telling riddles. Joe says: -I know a good riddle. Children say: -Tell us. Joe says: -What's the difference between a baker and snow?

Peter calls: -There's no difference between a baker and snow- they're both white.

Joe says: -Still there's a difference between a baker and snow. Look! A baker must get up up at 5 a.m. and snow can stay lying.

Where's sugar

The pupils are writing sentences on the blackboard and in their exercise books too. The teacher says: -Mike, tell us a sentence with the word sugar in it!

Mike answers: -I drink tea every day. The teacher says: - But there's no sugar in your sentence! Mike answers: It's in my tea.

Čo sa udialo na škole?

- Fašiangová noc na I. stupni, 12. 2. 2009
- Benefičný koncert v Štefanove, 15. 2. 2009
- Školské kolo Dilongstar, 20. 2. 2009
- Stavby zo snehu, 27. 2. 2009
- Turzovský vrabčiak, 28. 2. 2009
- Hviezdoslavov Kubín, 18. 3. 2009

V piatok 20. 2. 2009 sme sa v poobedňajších hodinách stretli na školskom kole medzinárodnej súťaže Dilongstar 2009. V súťaži vystúpilo celkom 15 spevákov populárnej piesne. Porota to aj tento rok nemala ľahké. Nakoniec však určili víťazov v oboch kategóriach. Z prvého stupňa na treťom mieste skončila Romanka Bušová, na druhom Mária Masláková a prvé miesto získala Rebeka Harmatová.

Na druhom stupni skončila na treťom mieste Michaela Hrkľová, 7. B, druhé miesto získala Veronika Šuvadová, 6. A a prvé miesto patrí vlnajšej víťazke školského kola Kristíne Kubicovej, ktorá v minulom roku získala v medzinárodnom kole Dilongstar 2008 v Trstenej pekné tretie miesto.

Dňa 18. 3. 2009 sa v našej škole uskutočnila súťaž v prednese slovenskej prózy a poézie pod názvom Hviezdoslavov Kubín.

1. Kategória: Poézia (2 – 4.ročník)
I. miesto: Rebeka Harmatová, 3. roč.
1. Kategória: Próza (2 – 4. ročník)
I. miesto: Lucia Brnušáková, 2. roč.
2. Kategória: Poézia (5. 6. 7. roč.)
I. miesto: A. Bonková, 6. A
2. Kategória: Próza (5. 6. 7. roč.)
I. miesto: Martina Šprlová, 5. A

Ďalšie informácie o školských akciách a podujatiach nájdete na našich www stránkach: www.hladovka.edu.sk

**Najlepšia rada pri výbere povolania je:
-Zistiť, čo by si najradšej robil a zožen
niekoho, kto ťa za to bude platiť.**

K. Whitedon

Umenie a euro spája Európu

V našej kremnickej mincovni sa narodila krásna minca. Bola zo zlatistého kovu a v hrudi jej bilo železné srdiečko. Mala zázračnú schopnosť rozumieť ľuďom rôznych národností. Dostala sa do euro-balíčka k ostatným minciam. Všetky netrepežlivo očakávali, kedy si ich niekto kúpi.

Naša zázračná minca sa dostala do rúk dievčatku menom Deniska. Mamina jej ju dala, aby si za ňu kúpila desiatu v školskom bufete. V škole Deniska nemala kamarátov, nikto sa s ňou nechcel hrať. Pochádzala z mesta a na dedinu sa presťahovali cez prázdniny. Stála pred bufetom a nervózne stískala mincu vo vrecku. Rad bol dlhý a Denisa si mincu obzerala vo svojej dlani. V duchu sa s ňou rozprávala. A tu sa začalo ich nerozlučné kamarátstvo. Zázračná minca bola pre Denisu talizman. Už sa nebála v škole osloviť spolužiačky, ísť sa hrať poobede na ihrisko... Chodili všade spolu a v posteli klebetili do noci a snívali o tom, ako budú spolu cestovať po svete.

Jedno ráno nebolo veľmi šťastné. Deniska zaspala a v zhone na svoju mincu zabudla. Nechala ju ležať na stolíku.

Tam ju našiel jej brat a rýchlo si ju suchol. do vrecka. Vošiel do najbližšieho obchodu a kúpil si za ňu gumové cukríky a upírie zuby.

Minca sa zrazu ocitla v pokladničnej kase predavačky. Vyslala k nej S.O.S, s tým, že ju bude niekto počuť. Lenže nie každý pozná reč mincí.

Deniska dlho pátrala po svojej kamarátke, keď zistila, že je nenávratne preč. Srdce jej zalial smútok.

Minca sa dlho neohrliala v obchode. Predavačka ju vydala turistovi z Poľska, ktorý trávil na Slovensku dovolenku. Od neho sa dostala do Dortmundu v Nemecku, navštívila Holandsko. Odmienila pouličného maliara vo Francúzsku, v Taliansku tancovala na maškarnom bále...

Minca cestovala a cestovala, spoznávala nové krajiny, ľudí, kultúru, piesne, nové vône...

Dávno už nežiarila novotou, jej šaty už vybledli.

A potom na chvíľu zaspala. A keď sa prebudila, mala ju v rukách Denisa, len bola o pár rokov staršia. Možno by ju i nespoznala, keby nebolo toho zázračného stisnutia v dlani.

Denisa cestovala do novej školy vo Francúzsku. Chce spoznať krajinu a naučiť sa jazyk. A potrebuje na cestu dobrú kamarátku. Juchú!

Denisa Schifferdeckerová, žiačka 5.A

Minca vo fontáne

Môj život sa začal v Kremnickej mincovni. Odtiaľ nás prepravili do bánk, kde sme sedeli asi mesiac v úplnej tme. Zrazu prišla naša chvíľa...10,9,8,...á 1! Hurá, Nový rok 2009!

Začali nás zamieňať za slovenské koruny. Ja som sa dostala s kamarátkami k starej pani, ktorá si za nás hneď išla kúpiť pečivo a nejaké potraviny. Predavačka nás uložila do kasy k ostatným eurám. Nestihla som si ani poklebetiť, a už ma predavačka dala aj s 50 eurovou bankovkou dílerovi, ktorý doviezol tovar do obchodu. Ten nás znova odložil do banky. A vtedy sa to stalo! Do banky prišli traja zamaskovaní a ozbrojení muži. Všetky sme sa dostali do čierneho vreca. Spolu s nami tam však hodila i malý červený budík. Ten spôsobil o pár minút na ulici menší výbuch. Všetky sme lietali vo vzduchu ako svetlice a žiarili sme červenou farbou. Zažili sme pár minút slávy!

Ľudia nás začali zbierať zo zeme. Mňa zdvihol starší turista a neskôr ma hodil do mestskej fontány. Už som nemala žiadnu hodnotu.

Zostala som ležať na dne fontány s ostatnými mincami. A ticho sme čakali, kedy niekto príde. A veru sa tu zastavil jeden pán Kamil Peteraj a napísal o nás pieseň s názvom „Minca na dne fontán, ale to už je iný príbeh..."

G. Šuvadová 7.B a p. uč. Gazdíkova

Decká, náš **Hrapinosek** je pátrač číslo 1!

Nevyrovná sa mu Worik, Poarot, Derick...
Našiel si novú zábavu. Vraj z neho bude
jazykovedec a národopisec. A hlavne pátrač
hľadajúci zabudnuté príbehy, piesne,
archaizmy...

Priznám sa, neverila som mu. Prekvapil
ma dokonale. Zabudla som na jeho vek.
Viete koľko ma náš Hrapinosek rokov?
Netušíte? Veru ani ja neviem ako dlho sa
už premáva po našich chotároch, po bo-
roch a močiároch. No bude z neho poriad-
ny kmeť, veď bradu má po samú zem. A
pamätá si na rôzne udalosti.

Tu je prvý zlomok práce jeho pátrania,
dobré si ho prečítajte. Možno aj vy začne-
te pátrať po podobných veciach a stanete
sa partnermi Hrapinoska.

Goralský slovníček

<i>Keľusek</i>	<i>pohárik</i>
<i>Wras</i>	<i>spolu</i>
<i>Karakon</i>	<i>šváb</i>
<i>Sybalka</i>	<i>zápalka</i>
<i>Taliga/ tacek</i>	<i>fúrik</i>
<i>Runek</i>	<i>rumanček</i>
<i>Bagno/kašky</i>	<i>zárúžlie</i>
<i>Žabe ocko</i>	<i>nezábudka</i>
<i>Vargy</i>	<i>pery</i>
<i>Puska</i>	<i>krabička</i>

Slovenské príslovia a porekadlá

Nehádz blato do studne, z ktorej chceš
piť.

Kto skoro vstáva, tomu Pán Boh dáva.
Nestínaj konár na ktorom sedíš.

Vrana k vrane prisadá.

Teplé nohy a chladná hlava, najďalej
Zájdu.

Len hlúpy hospodár vezme capa za zá-
hradníka.

Vtáka poznáš po perí a človeka po reči.
Zlato sa v ohni čistí.

Súťaž č.1 Súťaž č.1 Súťaž č.1

Skúste zistiť, ako sa volá nástroj, ktorý
používajú Šuvadovci na fotografii.
Ak zistíte staré nárečové slová, príhody,
básničky, ale i dávne zvyklosti, neváhajte,
dajte vedieť Hrapinoskovi, bohato vás
odmení.

Moja žiadosť

Chcel bych byť spevákom
so zlatými strunami,

ktoré by hýbali,
tvrdými srdcami.

Chcel bych si požičať
z bleskov rannej zory

a nimi ožiarit
naše temné hory.

A nimi ožiarit
duše verné rodu

a rozplameniť ich
za svoju slobodu.

Mikuláš Dohnány

(Zo zborníka *Spevom k srdcu národa 1937*)

FOTOSÚŤAŽ

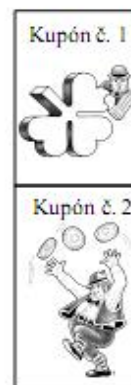
obr. č. 1.

obr. č. 2.

obr. č. 3.

obr. č. 4.

obr. č. 5.

obr. č. 6.

Na fotografiách sú vaši učители. Skúste uhádnuť, o ktorých vyučujúcich ide. Hrapinosek
vám dá možnosti: p. uč. Gazdíková, Gostíková, Šprláková, Žembéryová, p.uč.Štrba, p.uč.
Kubolek, p.uč. Masláková, p.riaditeľka.

Pozor, dvaja vyučujúci tam fotky nemajú.!

Vaše tipy napíšte na papier, nalepte kupón číslo 2 a nezabudnite uviesť vaše meno a
priezvisko a odovzdajte p. uč. Gazdíkovej.

Podobne postupujte aj pri súťaži číslo 1. Len nalepte kupón s číslom 1.

Hádanky

Slepý videl zajaca bežať,
krivý ho za nohu chytil
a nahý ho pod svoje šaty skryl.

Na jar ti dám potešenia
a cez leto ochladenia,
v jeseni zas oživenia
a na zimu oteplenia.